

Staten er ikke en Barnepige, der skal administrere til de allermindste Nødvendigheder, den skal være den store frugtbarørende Regn, som virker i det store og ikke i den Grad i det smaa. I Aar tror jeg, der er 270 Numre paa § 26. Der var for 7—8 Aar siden vist kun 170. Eller lad os tage Antallet af ny Embedsmænd, der snegler sig ind paa Finansloven. Vi faa jo ny Embedsmænd hver Dag og beholde de gamle; selv de, hvis Funktioner visne væk, sidde der alligevel. I Aar tror jeg, der er 270 ny Embeds- og Bestillingsmænd hørende til Skriverklassen — taget lige fra oven nedad — og et lignende Antal hørende til Haandværkerklassen. 270 ny Bestillingsmænd paa en Finanslov er ikke saa faa, og jeg tror, en Revision ogsaa paa det Omraade vilde være af stor Værdi.

Ny Ting snegle sig ind paa Finansloven. Jeg skal nævne en Ting paa Landbrugsministeriets Budget, som i Virkeligheden beviser, paa hvilken letsindig Maade vi ofte modtage ny Bevillinger. Paa den ny Finanslov er der foreslaaet et Beløb af 4,000 Kr. til Udvisning i de private, under Fredskovsforpligtelse værende Skove, et ganske lille Beløb. Der er kommet et Andragende fra en Skovforening om, at Staten skal betale for de nødvendige Udvisninger til Hugst, og Landbrugsministeriet begrunder det saa paa den ejendommelige Maade, at i og for sig er Fredskovsforpligtelsen en Art Indgreb i den private Ejendomsret. Denne Betragtning er aldeles urigtig. Fredskovsforpligtelsen er ikke et *Indgreb* i den private Ejendomsret, men den er en *Betingelse* for, at offentlige Skove kunne være i privat Eje, en ganske bestemt Betingelse, som eksisterede, før de nuværende Skovejere eksisterede, og naar vi nu i 100 Aar have fundet os i dette Forhold, uden at nogen har tænkt paa, at her var et Indgreb i den private Ejendomsret, eller at Staten skulde betale Udvisningen, synes jeg, det er temmelig taabeligt, at man 100 Aar efter finder paa, at her er et Krav, at her kunde der være Anledning til at anvende 4,000 Kr. af Statens Penge. Det er den Slags Bevillinger, som jeg tror, man skal være forsigtig med at faa ind, thi det ene drager i alt for høj Grad det andet med.

Inden jeg gaar til det sidste Afsnit af det, jeg gerne vilde sige, vil jeg gøre nogle enkelte Bemærkninger til den højtærede Justitsminister. Justitsministeren er jo en Mand, der har haft en lykkelig Haand til at komme i Konflikt med mange Institutioner og Personer. Naa, det er ikke det værste, Kamp har jo sin Charme! Naar det er saaledes, at en Del af, hvad Ministeren gør, ere Folk tilfredse med, og en Del ere de i højeste Grad utilfredse med, tror jeg, det noget ligger i et enkelt Karaktertræk hos den højtærede Justitsminister, hvori han f. Eks. ikke ligner den ærede Trafikminister. Den højtærede Trafikminister er en Mand, der har mange Principper — alt for mange, er der nogle, der mene —, men den højtærede Justitsminister er ikke i den Grad overbebyrdet med Principper. Den højtærede Justitsminister har derimod en anden Egenskab, som paa en Maade er en god Ting — jeg kender kun een Mand, der har den i højere Grad —, nemlig bon sens; almindelig sund Sans, og det gør, at den højtærede Justitsminister, saa langt denne bon sens rækker — og den rækker jo meget langt —, gør Ting, som man i og for sig føler sig tilfredsstillt af; men saa snart der foruden bon sens kræves et vist Livssyn, en vis almindelig Anskuelse, der gennemtrænger det hele, kommer den højtærede Minister alt for ofte tilkort: Der er et enkelt Punkt, hvor jeg ønsker at vise, at den højtærede Ministers sunde Sans har faaet ham til at gøre det rette, og ganske vist har skaffet ham ind i en Konflikt. Den ærede Minister er jo nogle Gange kommen i Strid med Københavns Magistrat. Naa, det er vel heller ikke saa svært; jeg antager ikke, at Københavns Magistrat under sin nuværende Ledelse bestaar af lutter Engle — i alt Fald ikke af Partifæller af mig. (*Borgbjerg*: Har den nogen Sinde gjort det?) Aa ja. (*Borgbjerg*: Bestaaet af Engle?) Ja, forholdsvis. Men i Aar har Københavns Politidirektør og Københavns Magistrat ønsket, at Automobileer skulde løbe paa Strandvejen, og Justitsministeren har modsat sig dette. Det er paa en Maade et Indgreb i Københavns Kommunes Selvstyre, et Indgreb, som jeg selvfølgelig ex officio maa misbillige, tilmed naar det kom-